

EL PONT NOU

l'informatiu de la vall de camprodon

NÚM. 25 MARÇ 93

325 PTES.

An aerial photograph of a mountain valley in winter. The landscape is covered in snow, with a winding river or stream cutting through the center. A small village with stone buildings and red-tiled roofs is nestled on a hillside. The background shows more snow-covered mountains under a clear sky.

**• un llac artificial
a la vall?**

**• carnestoltes: ens
agrada disfressar-nos?**

- *La millor cuina de la Vall*
- *Ambient familiar*
- *Es prega reservar taula*

Final carretera Tregurà, altitud 1.480 m.
Tel. 740648 17869 TREGURÀ DE DALT

Avet

Set

FÀBRICA DE GÈNERES DE PUNT VILASECA, S. A.

HOTEL Giuell

HABITACIONS AMB
BANY, TELÈFON i
TELEVISIÓ (12 canals)

Plaça Espanya, 8 - Tel. (972) 740011
17867 CAMPRODON (Girona)

LA HÍPICA
DE LA VALL DE CAMPRODON
RESTAURANT TÍPIC

CLASSES - EXCURSIONS A CAVALL

Carretera de Setcases Km-1
Telf.: 74 02 07 - LLANARS - CAMPRODON

DISFRESSES I DISFRESSATS

La intransigència religiosa, de rebot, sempre ha propiciat vàlvules d'escapament a la pressió a la qual sotmetia els seus fidels. Així en les festes de Carnestoltes, prelude del rigor de la Quaresma, possiblement s'hi empararen un recull de festes paganes relacionades amb l'adveniment de la primavera que no trobaven altre lloc en el calendari litúrgic.

Ara bé, el Carnestoltes, tal com el coneixem, té un origen clarament urbà. Són festes pròpies de cultura urbana, del carrer i l'aglomeració, i que, mitjançant els balls i les gresques, encenien una llumeta d'esperança a la satisfacció de secrets desitjos o inconscients frustracions, molt especialment des que els francesos de la Revolució hi introduïren el ball de màscares, —les disfresses—, garantia d'impunitat, i avui paradigma de qualsevol carnaval.

En aquest context no crec que la nostra Vall, comunitat bàsicament rural, hagi estat tradicionalment gaire propensa a la gresca disfressada o carnavalada. Però el fet és que, els darrers decennis, —amb Camprodon com a nucli capdavanter—, hem assolit les característiques d'una societat, que podríem anomenar de transició, i en la qual es produeixen —o reproduïxen— totes les manifestacions urbanes pròpies del nostre temps.

Per això no ens hauria d'estranyar que, quan sortim al carrer la nit de Carnestoltes, veiem la disbauxa col·lectiva. I tampoc ens hauríem de preguntar: què fa que, un aguerrit futbolista se'ns presenti com una delicada ballarina. O, a què obeeix que la senyora madura se'ns disfressi de nadó. O, què mou l'adolescent a presentarse'ns com un vell. Com si per un dia tothom desitgés deixar d'ésser un mateix, volent adoptar una personalitat encisadora, o repulsiva, o provocadora...

Tampoc no ens hauríem d'interessar pels que aquest dia no es disfressen, ni concloure, per això, que no tenen frustracions per exterioritzar. I tampoc hauríem de fer cas als qui adopten un posat distant, aquells que creient-se «personatges» de la nostra vila, no ens els podríem imaginar mai d'arlequins o de monja; ells tan seriosos..., que potser el que els passa és que ja hi van tot l'any de disfressats.

No ens ho hauríem de preguntar perquè, tot plegat deu ser més senzill. Hauríem de suposar que, alguns tenen moltes ganes de fer xerinola, i a d'altres, simplement, no els ve de gust canviar de cara, o no tenen ganes de gresca.

No ens ho hauríem de preguntar tot això, perquè a la fi, Carnestoltes vol dir disbauxa, disfressa vol dir impunitat i no són dies de fer-se gaire preguntes. Que per això ja hi ha la Quaresma.

Els articles a EL PONT NOU només expressen l'opinió de l'autor.

edita: C.E.E. Vall de Camprodon C.F. Bàrbara, 24. 17867 CAMPRODON	Col·laboradors	fotografia: foto coma J.M. Corbella xico surinyach col·laboradors.
direcció i composició: xavier surinyach	carne alvarez joan moll	publicitat: esteve amigó
gestió: jordi surinyach	manel abella miquel perals	comptabilitat i suscripcions: dolors battle núria puig
cap de redacció: esteve amigó	llorenç birba albert rigat	impressió: Editorial M.
consell de redacció: dolors battle	patllari descallar jordi romans	dipòsit legal: MH-801-1990
jaume iglesias	josep d'unyach vicenç sanxo	
núria puig	josep fernandez mossén soler martí	
jordi surinyach	elena llongarrius gaspar vila	
xavier surinyach	gemma maltas	

EL PONT NOU ÉS PREMI TASIS-TORRENT: «MILLOR PUBLICACIÓ COMARCAL 1991».

notícies de la vall

CAMPRODON CELEBRA

CAMPRODON'93

GRAN CARNESTOLTES

Dissabte, 20 de febrer
A les 11'30 de la nit

A les 10 de la nit:
CONCENTRACIÓ, a la Plaça del Carme, de comparses i disfresses.

Tot seguit:
CERCAVILA pels carrers fins al Pavelló.

A les 11'30:
GRAN BALL, amb ESTEVE & HOLLIGANS i CROSSROAD

PREMIS PER GRUPS O INDIVIDUALS

1r. Premi (Ajuntament Camprodon)	50.000 Ptes.
2n. Premi (Pizzeria Marechiaro)	25.000 Ptes.
3r. Premi (Artur Martí, S.A.)	10.000 Ptes.

Camprodon celebrà un any més el Carnestoltes. El Rei de la Carn deu tenir les seves influències perquè després d'una setmana de fortes gelades, va aconseguir un parèntesi, molt d'agrair pels disfressats de robes lleugeres, que no tothom pot anar d'Ós Polar, o de Papu.

Primer un cercavila que va partir de la Placeta. Les patinadores de gel van fer una deliciosa i delicada exhibició als Quatre Cantons, que va ésser molt aplaudida.

El ball del pavelló va ésser d'allò més animat, després fins la matinada, o millor dit, fins el matí, campí qui pugui, que de llocs de gresca no n'hi manquen a la Vall.

El primer premi.

Els civils van donar més d'un ensurt.

RA EL CARNESTOLTES

Ballarines, mamis, monges motoritzades, vells disfressats de joves, adolescents disfressats de vells. La imaginació dels camprodonins va sortir al carrer.

enquesta

QUÈ LI SEMBLARIA LA CONSTRUCCIÓ D'UN LLAC ARTIFICIAL A LA VALL?

Ferran Rigat. Vilallonga. Abans d'opinar m'agradaria tenir una informació del projecte, doncs fins ara per aquí no n'hem sabut res.

Cèsar Sacristan. Estadant del Camping. Hi estaria d'acord en el cas que es mantingués un respecte al medi ambient i la natura.

Benet Abella Montagut. Resident a Tregurà. Si no es veu ciment i es respecte l'entorn em sembla bé.

Enric Muñoz Millan. Restaurant Can Pei de La Roca. Hi estic totalment d'acord. Personalment m'agradaria fins i tot muntar un telefèric que des del llac remuntes la gent fins el poble de La Roca.

Jordi Sànchez Baltà. Camping Conca de Ter. Hi estic d'acord sempre i quan es respectin els interessos dels particulars.

Carmen Romero. Camping Conca de Ter. Tot el que sigui promocionar la Vall porta riquesa i benefici a la població.

EL PROJECTE D'UN LLAC ARTIFICIAL A LA VALL

Vista dels Plans del Vilardell i de Can Huguet, on hi ha previst fer el llac artificial.

El projecte de fer un llac artificial a la Vall neix d'una idea de l'arquitecte Narcís de Prat, sobre la qual l'alcalde de Camprodon en el marc de la Mancomunitat i amb la col·laboració de l'alcalde de Vilallonga, ja fa prop de dos anys que hi treballa. És el mateix Mingo Pairó que ens dona la informació.

El llac estaria a sobre del Pont de la Roca en uns terrenys de la finca del Vilardell, que era de l'Americà, i que va comprar en

Junyent, l'amo de Font Rubí, encara que també hi entrarien unes parcel·les de can Huguet.

La superfície seria aproximadament d'unes tres hectàrees, i es preveuen per aquest llac uns usos esportius, de ràfting, de barques de passeig, de pesca ecològica (sense matar). També hi podria haver una minicentral.

Hi qui ho paga tot això?

Hi hauria unes compensacions edificatòries a l'estil dels

ports esportius, que farien possible el finançament del conjunt.

A quin nivell de gestió es troba el projecte?

La primera gestió es va fer amb els propietaris, que han manifestat la voluntat de jugar-hi. Ja s'ha parlat amb el conseller Molins, amb Obres Hidràuliques, i fins i tot s'ha anat a Madrid, perquè sembla que hi podrien haver fons de la CE, per desenvolupar el projecte.

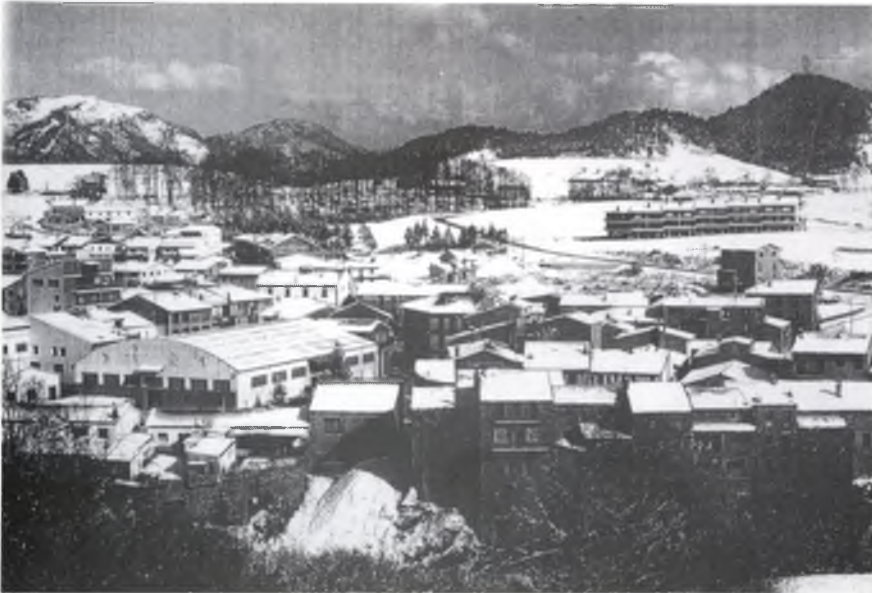

notícies de la vall

CRÒNICA DE SANT PAU

per Judit Ferrer

FESTA DE LA GERMANDAT DE ST. PAU DE SEGÚRIES

Un any més, l'últim dissabte de gener, es va celebrar a St. Pau la popular **festa de la Germandat**, o «Festa Petita» tal com l'anomenem familiarment els veïns d'aquí.

L'associació que fa possible la festa es diu «**Germandat d'Atenció i Ajuda al Veïnat de St. Pau de Segúries**» i es va fundar l'any 1894 a punt de celebrar el seu centenari.

Aquesta es va crear, com molt bé el seu nom indica, per ajudar al veïns de la població. En aquella època per poder ser soci de la Germandat havies d'ésser veí del poble, tenir entre 17 i 44 anys, ser home de bona conducta (les dones no podien ser socis), i no patir cap malaltia. I els seus fins eren els següents:

1.- **Vetllar pels malalts.** (el soci que no assumia aquesta responsabilitat era multat amb 5 pts.).

2.- **Ajudar als veïns en els treballs agrícoles** (fangar, serrar llenya, etc...).

3.- Donar una quota d'ajut per **Baixa de malaltia** (la quota era d'1 pts.).

4.- **Celebrar la tradicional Festa del Patró.**

Avui en dia pot ser soci tot veí de St. Pau sigui home o dona i tingui l'edat que tingui.

I els seus fins són ben diferents: Les quotes que paguen els socis van destinades a activitats culturals com poden ser: teatre, cursets de sardanes, excursions culturals... I també per poder celebrar any rera any la Festa del Patró.

De bon matí, el dia 30 del passat gener, tots els socis varen poder gaudir de la **Tradicional Barreja** que es va celebrar en el **Centre d'Actes «El Molí»**. La Barreja és un tradicional esmorzar que consta de coca, xocolata, all i oli, tossa i com no, de la típi-

ca barreja (vi negre o vi dolç i anís).

Tot seguit, al migdia es va fer la **Cercavila**, es segueix l'orquestra per tots els carrers del poble fins a la Parròquia on s'oficia la **Missa Cantada**.

En sortir d'ofici, es ballen sardanes a la Plaça de la Generalitat. A la tarda tot esportista podia gaudir d'una jornada de **futbol sala** al **Pavelló d'Esports**.

En canvi pels que tenim esperit musical, en el Centre d'Actes es va celebrar un **Concert de Música Popular**, es varen poder escoltar cançons de la mida de: Rossó, Per tu ploro... etc.

I com a fi de festa, a la nit: **Gran Ball** on la gresca i la xerriola va ser la nota predominant.

Tots els actes varen estar amenitzats per **L'ORQUESTRA-COBLA EMPÒRIUM DE GIRONA**.

A tots els que varen fer possible aquesta festa, moltes gràcies, un desig de la Germandat.

A tots convidaria,
a la Germandat de Sant Pau,
amb joia i alegria,
que pel gener s'escau.
Gràcies,

Judit FERRER
Corresponsal St. Pau

**LA BÚSTIA DEL
PONT NOU**
carrer
Ferrer Bàrbara núm. 24

CRÒNICA DE MOLLÓ

BENARRIBATS, JA NO?

Ha passat un cert temps prudencial des de la supressió de la frontera de Coll d'Ares, com per fer-ne una primera valoració. Aquesta, penso, no pot ésser ni positiva ni negativa: ni s'ha augmentat el trànsit de vehicles ni s'ha produït un increment de visitants que incideixi en la marxa dels nostros comerços. Qüestions com l'agermanament dels pobles fronterers o la discussió sobre la catalanitat dels nostres veïns, sembla ésser que han perdut tota actualitat. Ni fred ni calor, tant sols quan ens trobem amb algun control policial ens adonem que estem en una zona fronterera. Passada l'eufòria dels primers dies, cadascú roman a casa seva, fent-se palès que l'explotació turística de la nostra zona passa més per tots aquells que vénen d'altres indrets de Catalunya, que no pas de les contrades franceses.

L'únic element que pot incidir positivament en aquesta qüestió, i encara està per veure, serà l'a-

vantatge que els nostres pagesos tindran per accedir a comprar bestiar a l'altra banda de l'ex frontera sempre i quan la quantitat total anyal no superi el 1.300.000 pessetes, sense cap tipus de problema i com si es tractés d'adquisicions fetes ací.

Per acabar voldria demanar qui sap perquè el rètol que hi ha a l'entrada del nostre poble, posa «BENARRIBATS» —Expressió que fins ara mai havíem vist en cap altre indret— i perquè s'ha tapat amb pintura? És que ara ja no són benarribats els nostres visitants?, i pot ésser que a partir d'ara hagin d'ésser benvinguts? O ni tan sols això?

Podem considerar aquesta expressió com desafortunada, però en cap cas la manera d'esmenar-la és tapant-la amb pintura. Tampoc s'entén que passin els dies i ningú es decideixi a netejar o canviar-la. Malgrat tot, per a mi, tot aquell que ens visiti, és molt benvingut.

ROJÀ

NOTÍCIA DE TREGURÀ

per
Albert
Rigat

Ara fa dotze anys es va aprovar el pressupost per abastir d'aigua el nostre poble. En fa quatre que varen construir el dipòsit, el qual per cert no va ser revestit de pedra tal com s'havia convingut i que avui dia està esquarterat i perd la poca aigua que hi arriba. L'any 1992 es varen presupostar les conduccions i el clavegueram. El setembre de l'esmentat any s'iniciaren les obres, que sense cap mena de motiu aparent ni cap tipus d'explicació, aturaren durant el mes de desembre, deixant el poble rebentat per tot i panxa enlaire, és a dir, fet una veritable desgràcia.

D'altra banda la carretera que mena al poble està totalment abandonada i la gran majoria de desaigües es troben tapats de manera que l'aigua baixa per l'asfalt i a les nits que glaça allò es converteix en una pista de gel, evidentment sense baranes —que també encara les estem esperant— amb els conseqüents perills dels automobilistes... Vàrem escriure a la Diputació de Girona una carta sol·licitant un peó caminer que arranges aquestes cosetes. De moment encara no ens han contestat i d'això ja fa mesos. Suposem que la culpa deu ser del Servei de Correus.

Això sí, ara es parla de construir un embassament —llac— a les planes que hi ha entre la Roca i Vilallonga —amb finalitats d'afavorir el turisme. Està ben clar que a la Vall hi han pobles de primera i de segona divisió i a nosaltres els àrbitres no ens afavoreixen per poder pujar de categoria.

A. RIGAT

notícies de la vall

TOTA LA VALL COLGADA SOTA LA NEU

El Castell des de la Fia.

Els propietaris del cotxe es van cansar de freure neu i el van deixar per impossible.

Les brigades municipals fent camí cap el contenidor de deixalles.

Els arbres davant l'Ajuntament.

El mes de març d'enguany segurament serà dels que es recorden. Els auguris dels meteoròlegs pel cap de setmana, van fer que poca gent s'atrevis a pujar, amb gran empipament d'hotelers, que per la por dels temporals de neu, van veure anulades gran part de les reserves. El cas és que dissabte i diumenge a tota la Vall va lluir un sol d'allò més maco... Finalment, però, el dilluns i dimarts, primers dies de març, tota la Vall va quedar colgada sota un guix de neu que en alguns punts arribava al metre. Teisa i Renfe van suspendre el servei i durant tot el matí de dimarts Camprodon va quedar sense llum, amb tot el que això representa, d'aturades de calefaccions, els forns sense poder fer pa... Les fotos que us oferim són del mateix dimecres.

UNA FOTO, UNA NOTÍCIA

CLAUSURA D'ABOCADORS

Ens alegrem que mica en mica es vagin clausurant els abocadors incontrolats que tan malmeten la natura i perjudiquen seriosament la nostra imatge. La foto correspon a la carretera que comunica La Roca amb Abella. Ara cal que entre tots respectem el que diuen els cartells, que ells per si sols no fan la feina.

SI LA CANDELERA RIU, L'HIVERN ÉS VIU!

Pels voltants de la Candeleria, ja feia una colla de dies que el cel era ben tapat i plujós, però el dia de la Candelera, va fer un parèntesi de sol radiant, i ja se sap: si la Candelera riu... Per donar compliment a la dita els darrers dies de febrer el fred ha apretat de valent, com podem veure en aquestes imatges preses vora del Pont de La Roca.

SANTLLUÏSSERS (MENORCA) VISITEN LA VALL

Un grup de santlluïssers (Menorca), ha visitat aquests dies la Vall. La neu era per a ells sens dubte un element exòtic, per això els veiem a la instantània ajugassats com «al·lots». Malgrat que un d'ells va pendre mal esquiant, (res de greu), ens consta que s'han emportat cap a l'Illa del Vent una bona imatge de les nostres contrades.

HEM SENTIT PELS QUATRE CANTONS

— Que no s'hi val a badar pels quatre cantons...

— Que pels quatre cantons, com a les perruqueries, es diuen moltes mentides i mitges veritats...

— Que pels quatre cantons el premi a les xafarderies se l'emporten els homes...

— Que n'hi ha més d'un, —però no gaire més— que la mala consciència li fa mirar de reüll, quan veu un col·laborador del PONT NOU...

— Que aquests dies el tema de conversa dominant era en Picó, el del temps de TV3...

— Que de ben segur que li devien xiular les orelles de les besties que li deien...

— Que tot era perquè un parell de caps de setmana consecutius ens ha escalivat el personal, augurant grans desastres meteorològics, mentre a la Vall hi lluïa un bon sol...

— Que a les bromes d'en Picó, s'hi va afegir Protecció Civil, acabant d'aixafar la guitarra, amb

gran disgust d'hotelers i botiguers que ells s'ho saben...

— Que, el cap de setmana els calaixos buits, i per acabar-ho d'arreglar, dilluns i dimarts a treure neu...

— Que el dilluns del dia de la nevada, ni pa ni llum ni TV3...

— Que, les calefaccions, tan modernes elles, no es van encendre...

— Que en coneixem uns quants que van afanyar-se a recupear les estufes de llenya, que geien arraconades a les golfes...

— Que, a la vista de tal racionament, n'hi va haver més d'un que es va quedar al llit...

— Que, ningú no ho diria que som un poble de muntanya, preparat per a tot tipus d'esdeveniments...

— Que l'«opinió» del Pont Nou, del darrer mes, la foto d'en Moret, va sortir canviada de lloc...

— Que males llengües afirmen que, fins i tot en foto, en Moret va

saber cercar el lloc de millors visites...

— Que no es pot fer cas del què diuen pels quatre cantons...

— Que la junta del Club de Tennis de Camprodon va ésser d'allò més animada...

— Que molts socis ara han descobert que la mainada i les xatxes, segons els estatuts, no paguen...

— Que, aquests estatuts els devia redactar, algun d'aquells prolífics «senyors», de can Maristany...

— Que, mentre tant, el soci que va a peu, ha anat pagant per tots...

— Que, ja fa molts d'anys que per la Vall sabem que, de porc i de senyor se n'ha de venir de mena...

— Que es parla d'una profunda remodelació, institucional...

— Que ja veurem com acaba tot això...

— Que ho haurem de deixar aquí perquè, hem d'anar a treure neu...

LA PESCA

NORMES SOBRE LES ZONES DE PESCA, QUE REGIRAN A PARTIR DEL 13 DE MARÇ D'ENGUANY, ALS RIUS DE LA VALL DE CAMPRODON

Riu Ritort:

Aigües amunt de la confluència del pont de la C-115 amb el riu Ritort (terme municipal d'Espinavell), Refugi de pesca (tota la conca).

Ribera de Feitus:

Aigües amunt de la presa del Molinàs (tota la conca), Zona de Pesca controlada.

— Permisos diaris, 15.

— Nombre de captures permeses, 6.

— Dies NO hàbils, dimarts i dimecres (excepte festius).

— Període hàbil, des del 13 de març, fins al 31 d'agost (ambdós inclosos).

— Expedició de permisos: Societat de Caça i Pesca de Camprodon: Tfon. 74 02 86.

Riu Ter:

(Terme municipal de Setcases).

Aigües amunt del «Clot de Queràs» (tota la conca), Refugi de pesca.

Del torrent del «Clot de Queràs», fins al torrent del «Clot d'en Felinc» —la ribera de Carboners inclosa—, Zona de Pesca controlada «sense mort» (només mosca artificial).

— Permisos diaris, 15.

— Nombre de captures permeses, 0.

— Dies NO hàbils, dilluns i dimarts (excepte festius).

— Període hàbil, des de l'1 d'abril, fins al 31 de setembre (ambdós inclosos).

— Expedició de permisos: Oficina de Turisme de Camprodon: Tfon. 74 00 10.

LA JUNTA GENERAL DEL CLUB DE TENNIS CAMPRODON

El 27 de febrer passat es va celebrar una Assemblea Extraordinària amb un únic tema: Revisió i augment de les quotes socials. L'absència, per motius personals, del tresorer va provocar un cert malestar en alguns dels assistents que van manifestar el desig de conèixer l'estat de comptes de l'entitat, donat que, segons explicacions dels membres de la junta assistents a l'Assemblea l'any 1992 s'havia tancat amb un dèficit de més de dos milions de pessetes i se'n preveia un de més de quatre milions per a l'exercici actual. Va quedar ben palès en l'ànim de tots els assistents que calia una revisió profunda i exhaustiva del sistema d'aplicació de les quotes, ja que actualment es dona el fet que dins una entitat amb més de 700 accionistes tan sols uns 300 paguen quota de soci. Aquest fet s'explica perquè per sota dels 18 anys i per sobre dels 70 no es paga res. Si aquí hi afegim les excedències temporals i els «morosos» és fàcil d'entendre que entre quatre gats es carreguen el mort.

Mentrestant i per pal·liar el forat existent s'ha passat al cobrament de 950 ptes. per soci més gran de sis anys i de menys de setanta. No va quedar massa clar la durada d'aquesta derrama. Algú en pla de «conya» va dir que esperava que no s'allargués com el deute de la Ciutat Olímpica. En fi, que tot canvia i sembla ser que ha arribat l'hora de que també canviïn algunes coses dins el Club de Tennis Camprodon.

xerrem amb:

eudald casadessús i barceló

president del consell comarcal
del ripollès

Va néixer el 19 de juliol de l'any 53 a Ripoll, va fer els estudis fins el Preuniversitari a Ripoll i a Vic. És llicenciat en Ciències Químiques, i és professor agregat de l'Institut de Batxillerat de Ripoll en les disciplines de Física i Química. És regidor de l'Ajuntament de Ripoll, President del Consell Comarcal del Ripollès i Diputat al Parlament de Catalunya.

— Com a President del Consell Comarcal del Ripollès, com veus la realitat comarcal de la vall de Camprodon, i com creus que s'hauria d'articular?

— Pregunta difícil aquesta. A veure, hi ha un fet que és clar, a Catalunya des de fa més de 5 anys, i com a conseqüència de la Llei d'Organització Territorial de Catalunya, hi ha uns ens d'administració local que són les comarques, per tant la comarca de Camprodon no existeix com a tal. No obstant això hi ha un fet, que també passa a altres comarques de Catalunya, que fa que hi hagi hagut mancomunitats voluntàries de municipis que s'han ajuntat per a una determinada finalitat, com és el cas de la Vall de Camprodon. Històricament hem de convenir que el Ripollès actual està format per tres antigues subcomarques. La Vall de Camprodon, la de Ribes, i el que llavors s'anomenava el Ripollès, format pels termes de Les Llosses, Ripoll i Vallfogona, o sigui la part sud de l'actual comarca.

El fet és que l'actual organització comarcal és una realitat, i jo entenc perfectament que al Ripollès hi hagi col·lectivitats que es sentin amb unes característiques molt pròpies i que com a conseqüència d'aquest fet crein agrupacions voluntàries com és la Mancomunitat. Això no ha d'esser obstacle perquè des del Consell Comarcal s'actui per tal d'aglutinar i procurar que tots anem a l'ens ems en determinades qüestions. Aquesta entenc que és una de les primeres tasques que tinc com a President del Consell Comarcal, i crec que de mica en mica ho anem aconseguint. Per altra banda les relacions amb els alcaldes de la Vall de Camprodon, i amb el president de la Mancomunitat són excel·lents, i al dir excel·lents em refereixo no només al tracte, sinó que col·laborem positivament en tot el que podem.

— Però vols dir que això no ve propiciat perquè sou del mateix color polític?

— Sempre és més fàcil entendre's amb gent que són del mateix color polític, no per aquest fet en si mateix, sinó perquè si estàs dins del mateix grup polític vol dir que penses d'una manera similar i per això és més fàcil entendre's. Però, per posar un cas, també puc dir que en aquests moments, no tenim el mateix color polític que a Planolles o a Tosses, o a Capdevànol, o a Ripoll, i amb aquests municipis també hi ha en molts de temes, una bona col·laboració. Jo crec que en aquest aspecte s'ha de fer un esforç institucional.

— Però no trobes que, com que la Mancomunitat és una associació voluntària que no està institucionalitzada, les relacions del Consell amb aquests ens subcomarcals, podrien —en una altra circumstància política— esdevenir pràcticament impossibles, quedant així d'alguna manera marginats els interessos d'unes àrees que tenen una problemàtica específica molt diferent?

— És evident que la problemàtica de la Vall de Camprodon, molt més especialitzada en serveis, és diferent de la del Ripollès sud, o sigui l'àrea de Ripoll. Però des del Consell Comarcal del Ripollès el que ens preocupa, —i a mi especialment com a president—, són els problemes del sector Serveis, i els del sector industrial i els del sector primari.

Jo sempre estic afirmant que la Comarca del Ripollès és una comarca de muntanya atípica, on afortunadament els diferents sectors productius estan força equilibrats, i entenc que ha d'esser interès de tots procurar que això segueixi així. Per altra banda a tota la comarca som uns trenta mil habitants, som com una gran família que quasi cabria en un d'aquests grans blocs de Barcelona, i estic convençut que no tenim interessos contradictoris. Encara que el Con-

sell Comarcal radiqui a Ripoll, l'Ens Comarcal, ho és del sud, però igualment ho és de la Vall de Ribes i de la Vall de Camprodon.

— I com creus que s'hauria d'estructurar la Comarca des d'aquest Ens?

— Si volguéssim una comarca dedicada només al turisme, amb la meitat de la població que tenim ara ja n'hi hauria prou. Tampoc hem de voler una comarca només industrial, jo crec que el que és important d'una economia és que sigui el més diversificada possible, i crec que això es el que hem de voler tenir.

Lligant aquesta qüestió amb la de l'ordenació del territori, arribaríem a la visió que jo en tinc de com s'hauria d'estructurar el Ripollès, encara que reconec que és una mica difícil de portar a terme.

— Per què no ens fas un resum?

— A veure, partint de que la nostra comarca és un territori on els desplaçaments interns són curts, —no més enllà dels vint minuts, (cosa normal a qualsevol ciutat)—, i considerant que ja s'ha produït una certa especialització, —turística a les valls de Ribes i Camprodon i més industrial al sud—, hauríem d'intentar articular tot això una mica més territorialment, de manera que poguéssim mirar el Ripollès com una ciutat molt gran en la qual fóssim capaços de planificar-hi a quina part d'aquesta ciutat hi volem tenir el que és sector d'equipament, de lleure, etc., a quina part hi volem tenir aquelles urbanitzacions de més luxe, i a quina zona hi volem tenir la part més industrial. Jo crec que si fóssim capaços de tenir una mica més de visió del Ripollès en aquest sentit, i d'articular-ho des del punt de vista de l'ordenació del territori, donaríem un pas molt important cap un millor futur per a la nostra comarca.

— Al Ripollès en els darrers anys s'hi ha produït una gran

millora en les comunicacions, creus que per això ara ja se'ns considerarà servits i entrarem en una etapa en la que es deixaran de plantejar millores?

— Jo crec que en comunicacions sempre hi ha temes pendents. És cert que amb la millora de la nacional 152, i el túnel de Bianya, s'han millorat molt les comunicacions amb l'Osona i Barcelona per una banda i amb la Garrotxa i el Gironès per l'altra, però encara ens en faltarà un altre que, agradi o no, és del tot imprescindible per a les nostres comunicacions. Em refereixo a la comunicació amb l'eix del Llobregat, que, no hem d'oblidar que, és l'eix de comunicació europeu.

Les comunicacions tenen l'avantatge que, produeixen un canvi de mentalitat, les distàncies cada dia s'amiden menys per la distància i més pel temps que es tarda en recórrer-les. Aquest fet amb el temps ha de possibilitar que la gent tingui més mobilitat i que pugui esdevenir un fet natural viure al Ripollès, —que pot oferir una gran qualitat de vida—, i treballar a una altra comarca, o que, gent molt qualificada, vulgui treballar aquí com a conseqüència d'una bona relació exterior.

— Amb aquest plantejament que fas, el tren esdevé un medi fonamental, no?

— Sí naturalment aquest tema, el del tren, és molt important, amb un recorregut d'una hora fins a Barcelona, —cosa que seria normal a qualsevol lloc d'Europa—, faria la nostra comarca atractiva a molta gent, a més el viatge en tren és descansat, et permet treballar... Ara, el que realment crec que produirà un canvi en les formes de treball, és l'avenç de les telecomunicacions. La gent que estigui ben formada i informada, podrà oferir el seu treball des de casa seva.

Per això si som capaços de fer un territori atractiu per viure-hi les

segueix...

xerrem amb:

coses poden canviar molt, i això no està tan lluny com sembla.

— Vols dir que de moment no ens conformaríem que els telèfons mòbils fossin operatius a tota la comarca...

— Això és una qüestió de mig any. La Telefònica té previst instal·lar un repetidor, i tots els miralls que facin falta, per cobrir les parts fosques. A més estan signant un conveni, en el que hi entren la Generalitat i les Diputacions, pel que la Telefònica es compromet a donar servei a qualsevol masia, amb aquest sistema.

— Potser que a partir del túnel de Bianya, la Vall de Camprodon es decanti més a Olot, tant a nivell de relacions quotidianes com institucionals?

— Sempre ha estat un fet la doble tendència del conjunt del Ripollès a projectar-se a l'enans, cap a l'Osona i cap a la Garrotxa. La mobilitat que donen les comunicacions, s'ha de veure amb mentalitat oberta, i això no ens ha de preocupar. Si la gent va més a Olot doncs, encantats de la vida.

Ara, és cert que la gent de la Vall de Camprodon és molt del seu territori, però el que vull deixar ben clar és que a nivell polític i a nivell institucional les relacions entre el Consell Comarcal i les dues mancomunitats, —la de la Vall de Ribes i la de la Vall de Camprodon—, així com amb els seus ajuntaments són excel·lents, i això seguirà així amb túnel o sense.

— A la Vall de Camprodon encara trobem a faltar dues comunicacions vitals per a la seva plena relació exterior. La primera seria la carretera de Camprodon a Ribes, que relacionaria les dues comarques turístiques del Ripollès, què en penseu des del Consell Comarcal?

— Estic totalment d'acord en que a la Comarca, hi ha d'haver

comunicacions, no només radials, sinó també transversals i serà important unir dues valls, —Ribes i Camprodon—, que tenen com a sector econòmic predominant els serveis, i que el que és bo per a una ho és per l'altre, cosa que no sé si tothom entén. Per això, aquesta és una connexió interna prioritària pel Consell Comarcal, i per això procurarem que estigui en primera línia en el proper Pla Comarcal de Muntanya. Jo, de totes maneres, no tinc cap dubte que si, en el darrer Pla Comarcal, Pardines hagués jugat més fort, ara estaríem en condicions de començar a executar l'obra de la carretera de la Collada Verda, que és per on crec que s'ha de produir aquest enllaç, per una qüestió de cotes.

Ara, també vull afegir que hi ha un altre enllaç pendent, que si bé no és interior de la nostra comarca, resulta vital per tal de crear el triangle industrial de les tres comarques, Ripollès, Osona i Garrotxa, el qual pot tenir una gran activitat i mobilitat. Em refereixo al túnel de Bracons.

— L'altre enllaç al que em referia era la unió amb Prats de Molló, que si bé potser no sigui vital per a l'economia de la Vall, té afegit un interès polític, de retrobament Nacional, cosa que em sembla que no ha preocupat mai massa al Consell Comarcal, què en penseu?

— No estic d'acord en que, des del Consell Comarcal, s'hagin ignorat les relacions amb el Vallespir. Ara, jo crec que les coses s'han de plantejar amb criteri de prioritats, si sempre ho estem demanant tot difícilment aconseguirem res. La primera prioritat ha estat la bona comunicació amb Barcelona i amb Girona, i ara estem en una fase en que el més important és connectar amb un eix europeu com és el del Bergadà, i a continuació reforçar el triangle industrial al qual m'he referit abans.

Dit això, el següent pas ha de ser Coll d'Ares, el que no sé si ha de ser amb un túnel o arreglant la carretera, perquè la realitat econòmica és la que és, i l'esforç que s'ha fet en infraestructures en els darrers anys ha estat molt important.

— Abans ens proposaves un model territorial pel conjunt del Ripollès, i això implica entrar a fons en l'ordenació del territori. A mi no em sembla pas que el Consell Comarcal assumeixi aquestes responsabilitats i, vols dir que potser no és per això mateix que teniu tan bones relacions amb els ajuntaments?

— Crec que tens tota la raó, però el cas és que amb la legislació actual el Consell Comarcal del Ripollès ni cap altre no pot dir res. I, si bé és cert que una de les primeres competències que la Llei d'Ordenació Territorial, assigna als consells comarcals, és l'Ordenació del Territori, també diu que l'exercici d'aquesta competència dependrà de les Lleis que el Parlament de Catalunya aprovi, i fins aquests moments el Parlament no ha legislat al respecte. Ara, dit això, cal deixar clar que el Consell Comarcal no se'n desentén d'aquest tema, i conseqüentment ha impulsat l'execució dels planejaments generals de molts municipis de la Comarca.

Però, tornant al que em preguntaves, estic d'acord en que el model territorial del Ripollès que proposava, ha de menester una Ordenació General d'àmbit comarcal. Amb els planejaments municipals ens trobem, per exemple, que tots els pobles volen tenir el seu polígon industrial, i el que és més greu, que moltes vegades el col·loquen al costat d'on el municipi veí vol posar una àrea turística de qualitat, i això no contribueix a estructurar el territori.

Hostal LA PLACETA

Sopars freds
Habitacions amb bany
Plaça del Carme, 9
Tels. 74 08 07
70 15 20
17867 CAMPRODON

Especialitats
en peix

Restaurant LA MURALLA

Catalunya, 13 - Telf. 74 09 00
17867 CAMPRODON

JORDI I PEPI ESTILISTES

HOME - DONA
PERRUQUERIA - MAQUILLATGE
TRACTAMENTS CAPIL·LARS
HORES CONVINGUDES (OBERT MIGDIA)

Isaac Albéniz, 7
Tel. (972) 74 13 40
17867 CAMPRODON
Girona

Rafael Casanova, 67
Tel. (93) 668 78 01
08750 MOLINS DE REI
Barcelona

Supermercat

ROTA

València, 12

CAMPRODON

Tel. 74 00 43

PIZZERIA ITALIANA

CUINA ITALIANA

carrer de la Font d'en Rafel, s/n
Tel. 74 11 49

LLANARS

R.S.I. 230 41 53/cat

MEL DE SETCASES

Elaboració
Ca la Núria

Varietat
Mil Flors

HIPICA MAS BATLLÓ

ABELLA
VILALLONGA DE TER
(Girona)

Lloguer de Cavalls - Classes
Excursions organitzades - Pupilatge
X. Pastoret - Tel. 74 08 08

ANGLADA

- LLIBRERIA
- PAPERERIA
- JOGUETERIA
- OBJECTES D'ESCRITORI

València, 17

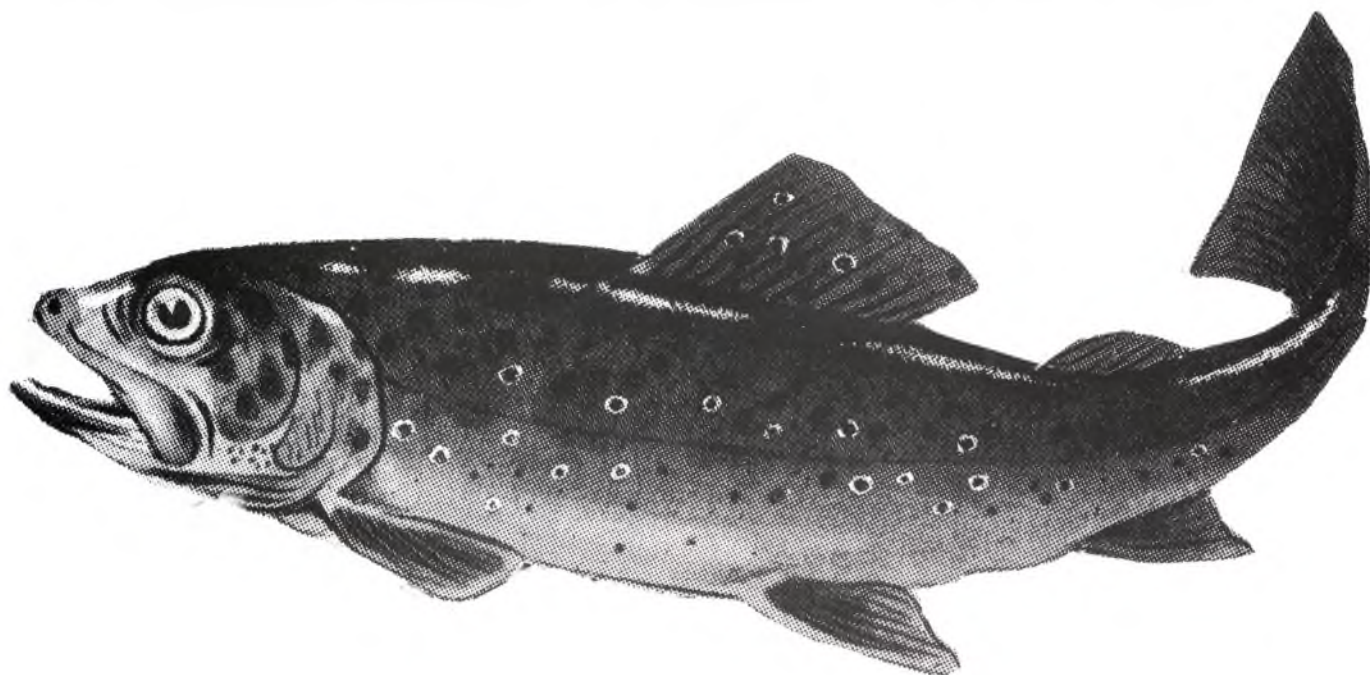
CAMPRODON (Girona)

Tel. (972) 74 02 79

SE'NS MOREI

LA FURUNCULOSI I ELS SEUS POSSIBLES EFECTES

Hom té notícia de les mortandats de truites que periòdicament es succeeixen als nostres rius. No totes tenen el mateix origen.

Després d'haver vist, des de la primera quinzena de desembre fins a últims de gener, el vedat de Campredó un considerable nombre d'aquests salmònids morts i alguns agonitzants a les vores del riu, envoltats per les característiques taques cotonoses, ens referirem a la mortalitat que la saprolèngia —també anomenada furunculosis— ocasiona a aquest voraç peix.

La saprolèngia o furunculosis es caracteritza per unes taques, cotonoses d'un color blanquinós o gris-blavós damunt la pell, aletes, ulls, boca, cap o brànquies. Quan el peix n'és afectat es deixa portar per l'aigua, mancat de forces, a la vegada que abandona els fondalls del riu, deixant-se veure fàcilment per les vores i a molt poca fondària.

Basant-nos en el complet treball que el nostre amic, el Dr. Coredero Campillo va publicar l'any 1970 en els Annals de la facultat de Veterinària de Madrid (16-243-260), comentarem els punts més notables d'aquesta malaltia.

La furunculosis, científicament septicèmia cancerosa, va aparèixer l'any 1968 als rius asturians Bedón i Piloña, propagant-se després al Nalón, Aller i Sella; seguidament va passar als rius santanderins Deva, Asón i Pas, donant el seu primer avís a Lleó l'any 1969, al riu Orbigo. Actualment aquesta malaltia podem trobar-la a tots els rius de l'Estat espanyol que sofreixen contaminació.

El causant d'aquesta malaltia és el fong anomenat *Acromonas Salmonicida*, que posseeix diverses subespècies. Aquest germen viu francament bé al llot i a les aigües impurificades amb residus orgànics. En aigües pures i amb alt contingut d'origen dissolt, la seva supervivència no és superior a una setmana.

La infecció natural sol ocasionar-se per via branquial, digestiva o cutània, éssent l'espècie més receptiva, en els salmònids, la truita comuna (*Salmo trutta* L.) i el salmó (*Salmo salar*); no se n'escapa el «reo» o truita de mar (*Salmo trutta trutta*). El moment més crític per la infecció és, gairebé sempre, en l'època de fresa, quan el peix sofreix canvis molt importants en el seu metabolisme.

Les truites «arco iris» o irisades (*Oncorhynchus mykiss*), també emmalalteixen per contagis reiterats, però és altament significatiu que aquesta actui com a portadora de forma latent, sense presentar símptomes visibles. Ha estat clar el seu paper d'infecció a moltes aigües, principalment on existeixen piscifactoreries industrials: els vertits de les aigües d'aquests establiments al riu, és un dels factors més típics de contaminació.

En estat natural s'ha comprovat que la màxima receptivitat de la truita comuna comença a l'edat de dos anys i quan més velles més vulnerables són; però, en ocasions molt puntuals, es pot donar també en truites més joves, a més a més de les irisades abans esmentades. Aquesta presència pot durar llargs períodes de temps. Els òrgans preferentment atacats són: el ronyó, els ovaris i l'exterior dels ous. D'aquí podem deduir els

LES TRUITES!

perills que, una vegada més, representen —i han representat— la importació d'ous i truites.

No és necessari pensar que l'única forma de localització de la malaltia són els furòncols, doncs hi ha moltes maneres clíniques en les quals no apareixen aquestes tasques a la pell. El signe més evident de la malaltia és l'eliminació per l'anus d'un líquid mucós-sangonós al agafar el peix i exercir-hi una lleugera pressió sobre el seu abdòmen. També es pot diagnosticar la malaltia produint-li a la truita, un seguit de talls de certa profunditat, els quals apareixeran amb un notable aspecte hemorràgic.

Les truites que arriben a curarse en estat natural (a les piscifactories s'empleen sulfamides, antibiòtics i vacunes) són immunes a aquesta malaltia, el que ocasionarà, amb el temps, un equilibri entre les poblacions microbianes i la dels peixos amb possibilitats d'emmalaltir-se.

Fent unes lleugeres conclusions, podem dir que: la malaltia fou introduïda, al nostre país, mitjançant les importacions, bé d'ous, bé d'exemplars adults. L'espècie portadora va ésser la truita comuna o, potser, la irisada i, fins i tot, el salmó. Que el fong viu al riu i es reproduïx principalment en aigües contaminades. Quan més vulnerable és la truita és per l'època de fresa. Que un dels mitjans més probables d'encomanament pot ésser el produït per les repoblacions amb truites de piscifactoria.

Un altre mitjà probable d'encomanament de la furunculosi, encara que mínim, són els pescadors; en les seves botes, línies, mosques,... pasen aquests gèrmens d'un riu a un altre amb notable velocitat i facilitat. En

països europeus d'alt poder piscícola (Islàndia, per exemple), on la pesca representa un capital altament productiu, el estris de pesca han d'ésser desinfectats abans d'usar-los als seus rius.

Finalment —i sense intenció d'ésser alarmistes—, hem de dir que: el consum de truites malaltes representa un greu perill per la salut humana. Els antecedents d'aquesta afirmació els trobem a l'estudi «Parasites of freshwater fishes» (1974), professor Hoffman i Meyer, en el qual fan referència a cassos d'hepatitis humanes produïdes pel consum de truites «marrons» malaltes (als EEUU s'anomena truita marró a la truita fario). Aquesta malaltia era altament similar, en les seves característiques, a la actual nostra. Semblant informació es repeteix en Snieszko i col·laboradors, 1971, en el seu llibre «Book II: Bacterial Diseases», que diuen que un tipus d'aeromonas tardonenques que afecten principalment a les truites «marrons» adultes, han produït al fetje de l'home hepatitis de considerable gravetat.

Com anècdota, farem menció a la recomanació que va fer la Consejería de Agricultura de Castilla y León, l'any 1985, de no consumir truites malaltes. Això va estar motivat per la picaresca del lloc que, després de netejar les truites amb vinagre —per fer desaparèixer les taques cotonoses— les servien als restaurants i, també perquè els pescadors no les consumissin, ja que podien ésser perjudicials per a la salut.

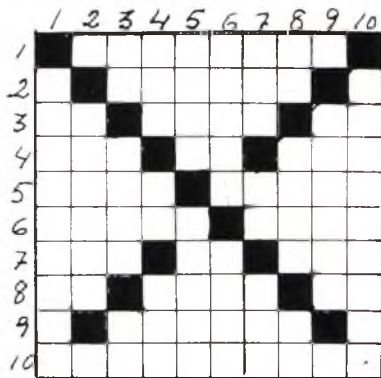
AEMS-GIRONA
Associació per a l'Estudi
i Millora dels Salmònids

Truita infectada sota el Pont de Can Roquer, s'observa el fong a les ganyes i a la cua, evident també la contaminació orgànica del llit del riu.

L'ENCREUAT DE «EL PONT NOU»

núm. 25

Solució al núm. 24

HORIZONTALS:

1.- Plantes de la família de les lleguminoses. 2.- Fluor. Al revés, afluent del Ter. Vocal. 3.- Al revés, afirmació. Acció de regar. Partit ultradretà. Al revés, glaç. Cinc-cents cinquanta romans. Mamífer rosegador. 5.- Aplica la vista damunt d'un objecte. Lloança. 6.- Comarca de Catalunya. Al revés, bulb comestible. 7.- Imprescindible per a jugar al billar. Abreviació de casa. Malvolença. 8.- Pronom de primera persona. Element melòdic d'una composició. Al revés nom de consonant. 9.- Catalunya. Varietat d'alzina. Cinquanta. 10.- Acció d'abominar.

VERTICALS:

1.- Col·lecció ordenada de films. 2.- Girona. Al revés, cases de camp. Barcelona. 3.- Terminació d'infinitiu. Color semblant al de l'or. Al revés, mamífer carnívor. 4.- Al revés, mena de cérvol dels països del Nord. Al revés, sodi. Al revés, privat de la paraula. 5.- Al revés, que fa deu en ordre. Converteixi el ferro en acer. 6.- Espai de temps. Mot llatí que significa, així sigui. 7.- Explosió. Nota musical. Altar. 8.- Al revés, Testimoni, certificació. Acció de robar. Al revés, gos. 9.- Punt cardinal. Lloc poblat de faigs. Llatina. 10.- Situació meteorològica.

XAPÓ!

Cap de Barret. Al grup de «ballarines», del carnestoltes per la brillant actuació del Quatre Cantons.

TARGETA GROGA!

D'advertència. Als responsables de l'antena parabòlica, perquè ja ens tenen ben marejats.

TARGETA VERMELLA!

D'expulsió. A en Picó per haver allunyat reiteradament, amb previsions equivocades, els visitants de cap de setmana de la Vall.

PUBLICACIÓ DE L'ADJUDICACIÓ A TEISA DEL TRANSPORT DE LA VALL DE CAMPRODON

Segons anuncia el Consell Comarcal del Ripollès (DOG núm. 1702 del 1 de Febrer de 1993), en sessió del 23 de Novembre proppassat adjudicà per contractació directa, la gestió del servei de transport a la demanda de la Vall de Camprodon a l'empresa TEISA de Girona, per un import de 10.640 ptes./dia (IVA inclòs).

M.P.

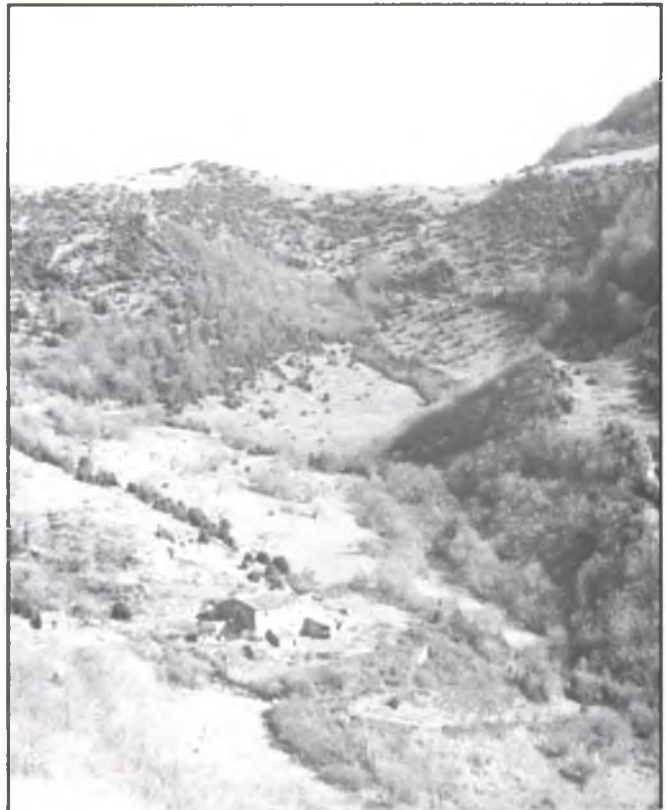
PASSEJANT PER LA VALL

La solitud de Bocabartella

L'avui solitària i abandonada casa de Bocabartella havia estat fa anys lloc de pas important en el camí que comunicava els pobles de Beget i Rocabruna amb La Menera, poblet de l'alt Vallespir que reposa sota el vessant septentrional del Comanegra, punt culminant de la Serra llarga de Monars. Situada en un deliciós replà sota del Coll de Malrem ha viscut primer el dolorós èxode de la Guerra Civil i posteriorment el pas de gentes a la recerca del que mancava en la postguerra.

Avui, passar per Bocabartella és viure aquesta pau fins i tot a vegades difícil de trobar a la muntanya. Malgrat que disposem de variades rutes, a mi em sedueix particularment la que sortint del clot dels Polls —1 km. de la carretera de Rocabruna a Beget— s'enlaira fins el Coll de Bocabartella i deixant la casa al fons a la dreta, assoleix el Coll de Malrem després de passar per la Font del Cirer. De retorn podem devallar directament a la casa per des d'allí anar a trobar la pista de Can França pel camí que arrenca just sota la masia. El camí troba la pista tocant un revolt on hi ha una font i un abeuredor. Tot passejant arribarem en poca estona a l'encreuament de la pista amb la carretera de Beget, molt aprop del Clot dels Polls d'on havíem partit.

Esteve AMIGÓ

Casa de Bocabartella des del Coll del mateix nom. Al fons el Coll de Malrem.

el casal

per
Jordi Romans

INSTINTS BÀSICS AUTÈNTICS

Qui més qui menys després de sentir-ne parlar tant i tant no haurà pogut resistir la temptació de veure en cinta de vídeo la pel·lícula més comentada de l'any. Des de casa mateix amb els peus damunt del sofà si convé, amb la mainada i l'àvia al llit i la calefacció o estufa ben carregada, haurà arribat a la tòpica conclusió que no n'hi ha per tant i que sempre que esperes molt d'una pel·lícula al final et quedes amb el si, però... Veure les dues rodones orelles de la Sharon Freixenet, escoltant en Miquel Douglas en una pantalla que no arriba, de bon tros, a un metre quadrat o gaudir de les converses de la parella en una sala de Cinema, és la diferència entre poder o no, jutjar sobre la qualitat d'un film. A part d'aquestes jornades instintopedagògiques programades els dies 20 i 21 destacarem l'opció d'escollir una altra mena d'inclinacions, en aquest cas musicals, pel dia 12 amb «Tous les matins du monde» i pel també divendres 26 amb «Caravaggio» on podreu deleitar-vos amb les obres del gran pintor italià. Arribem així a la conclusió que la clientela del casal en aquest mes de Març podrà triar cap a on va el seu Instint Bàsic.

Jordi ROMANS

salut

per
Jaume Iglésias
i
Solà

TINC FEBRE, QUÈ FAIG? III

La febre és un bon indicador fisiològic de salut o malaltia, fàcil d'obtenir, molt fiable, ja que és poc modificable per factors ambientals, i, que ens permet controlar l'evolució d'un procés patològic i l'eficàcia del seu tractament.

La febre no cal tractar-la d'una manera sistemàtica. Hem de bandejar la mala costum tan generalitzada entre nosaltres, fins i tot entre els professionals de la medicina, d'administrar antitèrmics al primer símptoma d'una síndrome febril. La major part de les vegades la febre no implica cap risc pel pacient i no causa simptomatologia important.

En el tractament de la febre cal distingir dos aspectes, el d'aplicació de mides generals i el tractament amb fàrmacs. Les mides generals podríem resumir-les en: Habitació a temperatura ambient confortable i aport de líquids abundants.

En les mides farmacològiques, caldria recordar que els antibiòtics no són antitèrmics i, per tant, la seva administració ha d'estar regulada després d'un diagnòstic. I si ens cal pendrà antitèrmics recordar que per evitar els efectes adversos cal pendre'ls cada tres o quatre hores i no esperar que la temperatura arribi a determinats nivells, i que els habituals que podem utilitzar són l'Àcid Acetil-Salicílic a dosi de 0.3 a 0.5 g. cada 4-5 hores en els adults i a raó de 10 mgs/kg de pes en els nens i el Paracetamol a les mateixes dosi.

Si malgrat tot la febre té tendència a pujar caldrà aplicar mides de caràcter local per robar calor al cos, per exemple, tovalloles molles amb aigua aplicades sobre la pell i, en els nens la mida més pràctica és un bany amb aigua tèbia, per sota de la temperatura corporal.

Jaume IGLÉSIAS I SOLÀ

les festes

MARÇ

Març marçot
mata la vella a la vora del foc,
i la jove, si pot.

És el mes dels vents. En la representació del llunari d'en Granollach hi és figurat simbòlicament per quatre testes que bufen des dels quatre punts cardinals.

És el mes de la QUARESMA. Els nostres avis s'abstenien rigorosament de menjar carn i feien un gran consum d'arengades...

Set setmanes de Quaresma,
només hem pogut menjar
arengades rovellades,
mongetes i bacallà.

Era costum d'acudir a confessar tot el veïnat i pagesia. Les Confraries organitzaven funcions religioses, Via Crucis i a alguns pobles es representava el drama sagrat de la Passió, que no era considerat com una funció de teatre, sinó com una de tantes devocions quaresmals.

La Quaresma és temps de preparació i purificació; adonar-nos que el pecat és la traïció d'un amor personal, una ruptura, una infidelitat amb Déu. És la quaresma una marxa d'exode i desert per abandonar allò que no és cristià i que vol introduir-se en nosaltres. L'abandó de la caritat, de la justícia i de l'honradesa representa la negació afectiva de Déu. Indica una realitat: Acceptar la gràcia i l'estil evangèlic de vida que Crist vol comunicar.

És el mes de Santa MADRONA. Les fadrines de Barcelona sortien al carrer vestides de pelegrines. Duïen ample barrret amb una petxina i vestien roba llarga. Portaven l'esclavina de les espatlles unes quantes petxines més, i cenyien el cos amb un cordó ben llarg. Duïen a la mà una gaiata alta amb una carbasseta. Pel goig de vestir diferent que la resta de l'any feien prometes pels motius més fútils. Santa Madrona era el dia de les pelegrines.

La santa es venerava a l'església de Sant Agustí del carrer de l'hospital de Barcelona. Segons la tradició, les oranetes van acompanyar el cos de la santa des que es va embarcar a Salònica fins que va arribar a Barcelona. A les envistes de la ciutat cada anyada, el dia de Santa Madrona arriben les primeres orenetes per tal de recordar llur gesta als catalans. Les fadrines creïen que el futur espòs tindria les característiques del primer home que trobaven o veïen després de la primera oreneta.

A la muntanya era costum, en veure la primera oreneta, de posar-se una moneda a la mà i tancar-la tan fort com es pogués, creguts que, com més monedes hom tenia a la mà més pròsper i venturos li seria l'any. A Camprodon les minyones de servei, perquè havia estat d'aquest ofici, la veneraven i cada any celebraven una missa per tal de aconseguir el seu favor.

Mn. SOLER MARTÍN

L'Hotel de Camprodon

Plaça Dr. Robert, 2
Tel. (972) 740013

17867 CAMPRODON

La Plaça Restaurant

CUINA CASOLANA SELECTA
TRACTE DISTINGIT I FAMILIAR

Pl. Espanya, 3
Telf. 74 07 39

17867
CAMPRODON

GALETES BIRBA

LES GALETES

EXCAVACIONS
i OBRES

Plaça La Fia núm. 3
Tel. 74 05 00
17867 CAMPRODON (Girona)

Josep Colomer

Hostal - Restaurant **TIRANDA**

17869 SETCASES (Girona) - Tel. (972) 740574

Cal Xet

ISAAC ALBENIZ, 1
TELEF. 74 00 84
CAMPRODON

*EL REBOST DEL
PIRINEU CATALÀ*

ENSOMNIANT CARENES

per miquel soler i poquí

VOLER DE DÉU

Voler de Déu és la música de violins que vaig sentir en una gran nit de vent, entre son i son, en el refugi que té per nom el riu que m'ha vist néixer i que nodreix terres i més terres fins que, cansat i desfet per l'esforç, perd el nom. Voler de Déu és el desig de romandre alerta en el combat que lliurem cada dia. Voler de Déu és quan esguardo els espais oberts i quan les llums esclatants revigoritzen els camps i davant de tantes llums pures, a voltes escarnotegen els fangs en els quals a vegades ens enfonsem. Voler de Déu era també aquell àngel, també de Déu, que

caminava sense llum a la seva mirada i que arribava de Font Romeu, seguint les altes rutes de muntanya, acompanyat dels pares i de les seves germanes. Voler de Déu i gairebé miracle de Déu, és que el seu caminar damunt el pedruscall de les tresqueres que duen als cims fos ran suau i segur.com si el mancament d'aquest sentit tan vital com és el veure, s'hagués concentrat en el seu trepig alat, tal volta per no trepitjar la humana pietat. Jo la conegué tan transparent sota aquell cel infinit, com aquells arbres del cim de la carena quan els sorprèn a contrallum de l'alba.

CAMPRODON

L'AJUNTAMENT INFORMA

Seguint amb la política de millora de la qualitat de vida, l'eix principal de la política municipal, l'Ajuntament de Camprodon informa als seus ciutadans del servei de recollida gratuïta de trastos vells, així com també de la recollida de vidre.

Tothom que tingui necessitat d'aquests serveis, se li informa:

La recollida de trastos es fa de la següent manera.

L'usuari ha de trucar o passar per l'Ajuntament i informar dels trastos que se li hauren de recollir, deixar el seu núm. de telèfon i quan a l'Ajuntament hi ha diferents sol·licituds es decideix el dia i l'hora de la recollida, i seguidament s'informa a l'usuari que haurà de deixar-los on li sigui indicat.

Els contenidors de vidre estan situats al carrer de la Trígona al costat de l'Església del Carme, a la plaça del Dr. Robert al carreró de Can Roda i a la plaça de Santa Maria.

També es comunica a tothom que les persones que tirin escombraries al riu

seran greument sancionats.

Recordem que per un Camprodon més net tots hem de col·laborar en aquesta tasca.

recordem que:

**MANTENIR ELS
RIUS NETS...**

**ES COSA
DE
TOTS**

LES FUSTES DE CAN MAGRET

En contestació a l'article publicat en el PONT NOU núm. 23 del més de Gener d'enguany en el qual s'entén que les fustes depositades davant de la parada d'Autobusos TEISA són deixalles. Cal aclarir que la fusta és una matèria prima i no deixalles com diuen aquests senyors.

Per a la nostra Vall on la indústria està mig morta, les FUSTES MAGRET és una petita indústria que manté uns llocs de treball que la majoria hi són de tota la vida.

Penso que pel que fa al comentari sentit «als quatre cantons» el que pretén és aixecar enrenou i mala maror a l'àmbit de l'empresa (l'única de fustes que queda al Ripollès) i que qui més o menys un dia o un altre s'ha pogut beneficiar del servei que ofereix. Quants no hem escalfat la nostra llar amb la seva llenya?

Davant aquest comentari sentit «als quatre cantons» no em cal més que dir que el turisme és completament compatible amb aquests tipus d'indústries, i el que no pot ésser és augmentar l'atur, que cada dia és més palès en la nostra Vall.

Per últim s'ha de dir que cadascú es fiqui a casa seva, doncs a casa seva és on FUSTES MAGRET guarda la llenya.

El delegat sindical,

Gaspar Alberto Costa Zulvaga

LA GUIA DE LA VAL

ANEM DE COMPRES !

LLIBRERIA ANGLADA. C/València. CAMPRDON	74 02 79	Queviures	
LLIBRERIA MARIA. ST. PAU DE SEGÚRIES	74 70 35	Angelina Guillaumes. C/Catalunya, 3. LLANARS	74 01 03
LA POMA-NIT. C/València, 37. CAMPRDON		Llegums cuits Isabel. C/F. Bàrbara, 26. CAMPRDON	74 00 18
SABATERIES ROQUÉ. Pl. C.A. Torras, 5. CAMP.		CAL XEC. Embotits. C/Isaac Albéniz, 1. CAMPRDON	74 00 84
RELL. JOIER. PLANAS. C/València, 14. CAMPRDON	74 00 97	ROTA. Supermercat. C/València, 12. CAMPRDON	74 00 43
GALERIA D'ART SEGLE XXI. Ferrer Bàrbara, 26. CAMP.		PASTISSERIA PUJOL. C/València, 1. CAMPRDON	74 01 22
31416 ROBA JOVE. C/Isaac Albéniz, 8. CAMPRDON	13 01 00	BIRBA. Galetes. CAMPRDON	
AVET-SET. Fàbrica de gèneres de punt. MATARÓ		FORN SALA. C/Ferrer Bàrbara, 14. CAMPRDON	74 01 32
LES FLORS. C/València, 42. CAMPRDON	74 01 16	FORN ESCOLÀ. C/Josep Morer, 2. CAMPRDON	74 01 45
CAN FRANÇA. C/València, 11. CAMPRDON	74 00 12	CA LA NÚRIA. SETCASES	74 05 95
Ferreteries		Menjars preparats	
GARDELLA. C/València. CAMPRDON		EL PRAT. Pl. Dr. Robert, 14. CAMPRDON	74 10 30
GUARDIOLA. Pl. C.A. Torres, 6. CAMPRDON	74 02 02		

BANCS I CAIXES

BANC CENTRAL-HISPANO.		CAIXA DE GIRONA. C/La Font, 5. LLANARS	74 11 32
C/València, 26. CAMPRDON	74 00 17	CAIXA DE GIRONA. Avinguda de la Vall, 12.	
CAIXA DE GIRONA. C/València, 32. CAMPRDON	74 03 31	SANT PAU DE SEGURIES	74 72 79

TOT PER LA CASA !

Constructors		Excavac. COLOMER. Pça. La Fia, 3. CAMPRDON	74 05 00
Const. DESMOS. C/F. Bàrbara, 19. CAMPRDON	74 09 09	Mobles	
Const. ROVELLÓ. C/Josep Morer, 3. CAMPRDON	74 08 52	Mobles MARTÍ MAGRET. CAMPRDON	
Const. MONTURIOL. C/València, 53. CAMPRDON	74 04 62	Electricitat	
Const. CUMOSA. C/St. Roc, 3. CAMPRDON	74 13 87	Electricitat JUNCÀ. C/València, 59. CAMPRDON	74 03 30
Const. COVICO. P. Dr. Robert, 8,1er.,1a. CAMP.	74 00 18	Electricitat COLLBONI. CAMPRDON	
Const. P. TRAVESAS. Passeig d'En Blay, 21. OLOT	27 00 82		

FEM ESPORT !

RENARD Esports. C/València, 50. CAMPRDON	74 03 13	Hípica de Llanars. Ctra. de SETCASES Km-1	74 02 07
VIVAC. C/St. Roc, 16. CAMPRDON	74 13 92	Hípica Mas Batlló. ABELLA	74 08 08
ESQUÍ CLUB SETCASES. SETCASES	74 11 13		

ALTRES SERVEIS !

Perruqueries		Tallers	
JORDI I PEPI. C/Isaac Albéniz. CAMPRDON		Motos PEITIVI. C/Sant Roc, 1. CAMPRDON	74 01 46
ESTHER. C/del Rec s/n, SETCASES			
Agències		Discoteques	
SÁNCHEZ. C/València, 45. CAMPRDON	74 03 43	PETRES. C/Nou. CAMPRDON	
C. VENTURA. Freixenet, 6 Baixos. CAMPRDON	13 03 08		

TELÈFONS D'URGÈNCIA

BOMBERS	74 00 85	CONSULTORI METGE	13 00 32	TAX. BERINO. CAMP.	74 10 57/74 08 67
POLICIA	74 02 33	METGE DE GUÀRDIA	74 01 24	TAXIS ROURA. ST. PAU	74 70 35
GUÀRDIA CIVIL	74 00 39	CREU ROJA	74 00 76	RECTOR DE CAMPRDON	74 01 36

EL DEL PONT NOU

VALL DE CAMPRODON

ELS POBLES DE LA VALL

ABELLA	Mun. Vilallonga
BEGET	Mun. Camprodon
CAMPRODON	Telf. Ajt. 74 00 05
ESPINAVELL	Mun. Molló
LA RAL	Mun. St Pau
LA ROCA	Mun. Vilallonga
LLANARS	Telf. Ajt. 74 03 61
MOLLÓ	Telf. Ajt. 74 03 87
ROCABRUNA	Mun. Camprodon
SANT PAU	Telf. Ajt. 74 70 05
SETCASES	Telf. Ajt. 74 05 98
TREGURÀ	Mun. Vilallonga
VILALLONGA	Telf. Ajt. 74 04 06

ELS VEINATS DE LA VALL

CAVALLERA
 ESPINALBA
 FAVERT
 FEITÚS
 FREIXENET
 LLEBRU

HOTELS I RESTAURANTS

H. EDELWEIS. C/Ctra. St. Joan, 28. CAMPRODON	74 09 13	REST. CAN PEI. LA ROCA	74 12 76
H. GÜELL. Pl. Espanya, 8 CAMPRODON	74 00 11	CAMPING CONCA DEL TER. VILALLONGA	74 06 29
L'HOTEL DE CAMPR. Pça. Dr. Robert. CAMPRODON	74 00 71	FONDA REST. RIGA. TREGURÀ	74 06 48
H. SANT ROC. P. del Carme, 4-5. CAMPRODON	74 01 19	HOSTAL EL SERRAT. TREGURÀ	74 04 11
HOTEL SAYOLA. C/Josep Morer, 4. CAMPRODON	74 00 13	HOTEL CAN TIRANDA. C/Núria s/n. SETCASES	74 05 74
CAN GANANSI. C/Josep Morer, 11. CAMPRODON	74 01 34	HOSTAL PASTUIRA. Vall Ter 2.000. SETCASES	74 06 60
HOTEL LA PLAÇETA. P. del Carme, 9. CAMPRODON	74 08 07	REST. CAN JEPET. SETCASES	74 06 12 - 74 05 72
REST. BAC DE SANT PERE. CAMPRODON	74 07 01	HOSTAL REST. CALITXÓ. MOLLÓ	74 03 86
REST. LA PLAÇA. Pça. Espanya, 3 CAMPRODON	74 07 39	REST. F. LA GINESTERA. Ctra. de França. MOLLÓ	74 03 88
REST. ELS AVETS. Ctra. de Molló, 3. CAMPRODON	74 00 71	REST. CAN PO. ROCABRUNA	74 10 45
REST. LA MURALLA. C/Catalunya, 13. CAMPRODON	74 09 00	REST. LES PLANES. ESPINAVELL	74 13 74
REST. DAGIORGIO. C/Fer. Bàrbara, 10. CAMPR.	74 09 88	REST. LA TEULERIA. Ctra. St.Joan-km.15.	
REST. EL CALIU. Pça. Espanya, 4. CAMPRODON	74 06 36	SANT JOAN DE LES ABADESSES	72 05 07
REST. NÚRIA. Pça. Espanya, 11. CAMPRODON	74 00 04	REST. RAMA. Ctra. St. Joan, km. 4. RIPOLL	70 25 00
REST. «LA HÍPICA». CAMPRODON	74 02 07	REST. CAN BARAL-LA. Pl. de la Generalitat, 6.	
HOTEL EL GREVOL. LLANARS	74 10 13	SANT PAU	74 70 70
HOTEL L'ESCOM. C/de la Font, 15. LLANARS	74 03 67	HOSTAL REST. CAN JOANIC. C/Vell Aire, 1. BEGET	74 12 41
REST. EL CELLER. C/Font d'en Rafel s/n. LLANARS	74 11 49	REST. CAN PLUJÀ. ROCABRUNA	74 10 64

Mancomunitat Intermunicipal de la
VALL DE CAMPREDON

VENDA DIRECTA DE CONSTRUCTOR

PERE TRAVESAS - PROMOTOR - CONSTRUCTOR

Passeig d'en Blay 21, baixos - Tel. 27 00 82 - 29 42 17 (part.) OLOT

PROMOCIONS ALTA GARROTXA, S.L.

A CAMPREDON: EDIFICI LA MURALLA

**Apartaments de 2 i 3 dorm.
Construcció típica de la Vall.**

Exteriors:

Planta baixa de pedra, façanes pintades, barbacanes de fusta, persianes de llibret de fusta.

Interiors:

Gres de 45x45, rajola de 25x35 a escollir. Fusteria de roure. Cuina de roure equipada amb forn. Encimera, calentador i extractor. Sanitaris: griferia monocomandament, obertures de barretes, vidres climatit de doble cambra.

Ascensor. Parking opcional.

Entrega primera fase: juliol 1993

ALTRES PROMOCIONS A LA GARROTXA:

CASES UNIFAMILIARS A OLOT, SANT JOAN LES FONTS, LA CANYA, VALL DE BIANYA, SANTA PAU, SANT ESTEVE D'EN BAS, LES PRESES